

# Εφαρμοσμένα Μαθηματικά για Μηχανικούς - ΗΥ215

## Λύσεις 5ης σειράς ασκήσεων

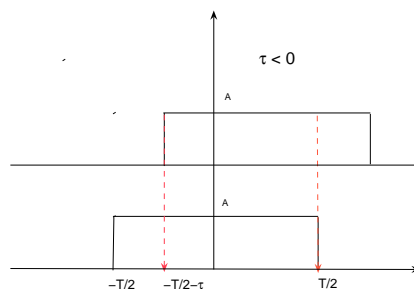
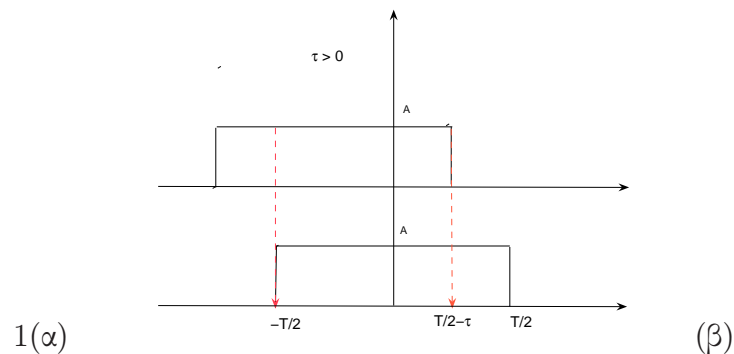
### Άσκηση Α.

1. Η αυτοσυσχέτιση ενός σήματος  $x(t)$ , είναι:

$$\phi_x(\tau) = \int_{-\infty}^{\infty} x^*(t) \cdot x(t + \tau) dt.$$

Το σήμα  $x(t) = \text{Arect}(\frac{t}{T})$  είναι πραγματικό, οπότε  $x(t) = x^*(t)$ . Προφανώς, για  $\tau \leq -T$  ή  $\tau \geq T$ , η αυτοσυσχέτιση του σήματος είναι 0. Όπως φαίνεται και στο σχήμα 1(α), για  $T > \tau \geq 0$ , θα έχουμε:

$$\begin{aligned} \phi_x(\tau) &= \int_{-\frac{T}{2}}^{\frac{T}{2}-\tau} \text{Arect}(\frac{t}{T}) \cdot \text{Arect}(\frac{t+\tau}{T}) dt \\ &= A^2 \left( \frac{T}{2} - \tau + \frac{T}{2} \right) = A^2(T - \tau) \end{aligned}$$

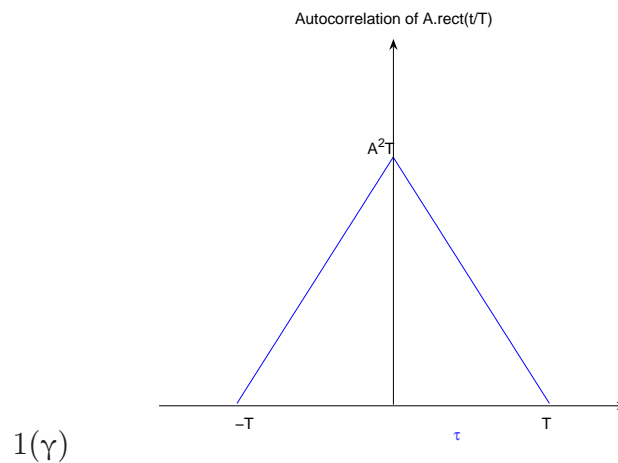


Αντίστοιχα, για  $-T < \tau < 0$ , βλ. σχήμα 1(β):

$$\begin{aligned}\phi_x(\tau) &= \int_{-\frac{T}{2}-\tau}^{\frac{T}{2}} \text{Arect}\left(\frac{t}{T}\right) \cdot \text{Arect}\left(\frac{t+\tau}{T}\right) dt \\ &= A^2 \left( \frac{T}{2} + \tau + \frac{T}{2} \right) = A^2(T + \tau)\end{aligned}$$

Άρα

$$\phi_x(\tau) = \begin{cases} 0, & \tau \leq -T, \quad \tau \geq T \\ A^2(T - \tau), & T \geq \tau > 0, \\ A^2(T + \tau), & -T \leq \tau < 0 \end{cases}$$



2. Είναι γνωστό ότι ο μετασχηματισμός Fourier ενός τετραγωνικού παλμού,  $x(t)$ , είναι:

$$x(t) = \text{Arect}\left(\frac{t}{T}\right) \iff X(f) = AT \text{sinc}(fT).$$

Δίνεται επιπλέον ότι ο μετασχηματισμός Fourier της αυτοσυσχέτισης,  $\phi_x(\tau)$ , είναι:

$$\phi_x(\tau) = \int_{-\infty}^{\infty} x^*(t)x(t+\tau)dt \Rightarrow \Phi_x(f) = X^*(f)X(f).$$

Από τις παραπάνω σχέσεις έχουμε ότι:

$$\Phi_x(f) = X^*(f)X(f) = |X(f)|^2 = A^2T^2 \text{sinc}^2(fT).$$

3. Μπορούμε να επαληθεύσουμε ότι  $\Phi_x(f) = |X(f)|^2$ , χρησιμοποιώντας τον ορισμό του μετασχηματισμού Fourier:

$$\begin{aligned}\Phi_x(f) &= \mathcal{F}(\phi_x(\tau)) = \int_{-\infty}^{\infty} \phi_x(\tau) \cdot e^{-j2\pi f\tau} d\tau \Rightarrow \\ \Phi_x(f) &= \int_{-\infty}^{\infty} \left[ \int_{-\infty}^{\infty} x^*(t) \cdot x(t+\tau) dt \right] e^{-j2\pi f\tau} d\tau \\ &= \int_{-\infty}^{\infty} x^*(t) \left[ \int_{-\infty}^{\infty} x(t+\tau) e^{-j2\pi f\tau} d\tau \right] dt \\ &= X(f) \int_{-\infty}^{\infty} x^*(t) e^{j2\pi ft} dt \\ &= X(f) X^*(f) = |X(f)|^2.\end{aligned}$$

Στις παραπάνω εξισώσεις έχουμε κάνει μία αλλαγή μεταβλητής, θέτοντας όπου  $t+\tau = t'$ , οπότε  $dt' = d\tau$  και  $e^{-j2\pi f\tau} = e^{-j2\pi ft'} e^{j2\pi ft}$ .

### Άσκηση Β. 1 & 2

Το σήμα  $x(t) = \text{Arect}(\frac{t}{T})$  είναι πραγματικό και άρτιο, ισχύει λοιπόν ότι:  $x^*(t) = x(t) = x(-t)$ . Από τη σχέση που δίνεται ανάμεσα στην ετεροσυσχέτιση και την συνέλιξη δύο σημάτων, μπορούμε εύκολα να υπολογίσουμε την συνέλιξη του σήματος  $x(t) = \text{Arect}(\frac{t}{T})$  με τον εαυτό του, ξεκινώντας από τον τύπο της αυτοσυσχέτισης του σήματος:

$$\phi_x(\tau) = x^*(-\tau) * x(\tau) = x(-\tau) * x(\tau) = x(\tau) * x(\tau) = c_x(\tau)$$

Άρα η συνέλιξη του σήματος  $x(t) = \text{Arect}(\frac{t}{T})$  με τον εαυτό του, ισούται με την αυτοσυσχέτισή του:

$$c_x(\tau) = \begin{cases} 0, & \tau \leq -T, \quad \tau \geq T \\ A^2(T - \tau), & T \geq \tau > 0, \\ A^2(T + \tau), & -T \leq \tau < 0 \end{cases}$$

Την παραπάνω σχέση μπορούμε προφανώς να την αποδείξουμε εάν εργαστούμε όπως ακριβώς και στην A1, αφού  $x(t)$  άρτιο και  $x(-t + \tau) = x(t + \tau)$ .

### Άσκηση Γ.

1. Η ετεροσυσχέτιση των δύο τετραγωνικών παλμών  $x(t) = A \cdot \text{rect}(\frac{t-2}{T})$  και  $y(t) = A \cdot \text{rect}(\frac{t+1}{T})$ , όπου  $T < 1$ , θα είναι μη μηδενική, όπως φαίνεται και στο παρακάτω σχήμα, για μετατόπιση του  $y(t)$  προς τα δεξιά, δηλαδή  $\tau < 0$ , είτε για μετατόπιση του  $x(t)$  προς τα αριστερά, δηλαδή  $\tau > 0$ . Χωρίς βλάβη της γενικότητας, θεωρούμε την πρώτη περίπτωση, μετατοπίζουμε δηλαδή δεξιά το  $y(t)$ . Θα έχουμε  $\tau < 0$ , και η ετεροσυσχέτιση είναι μη μηδενική για  $-\frac{T}{2} + 2 < \frac{T}{2} - 1 - \tau < \frac{T}{2} + 2 \Rightarrow -3 < \tau < T - 3 < 0$  (αφού  $T < 1$ ):

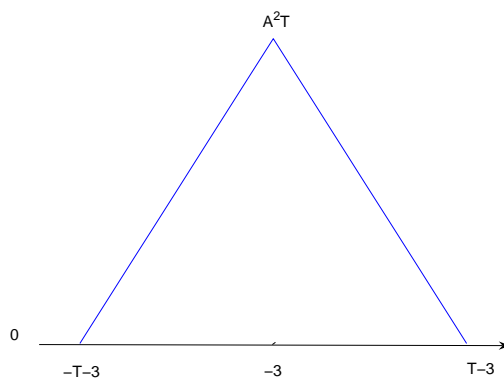
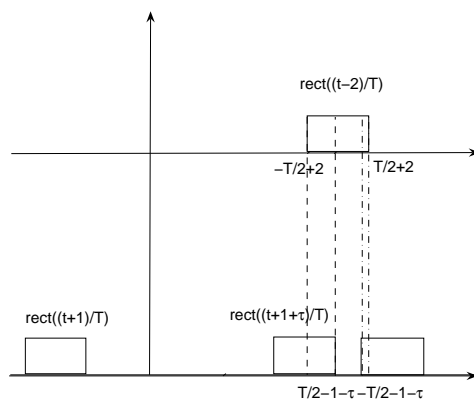
$$\begin{aligned}\phi_{xy}(\tau) &= \int_{-\frac{T}{2}+2}^{\frac{T}{2}-1-\tau} \text{Arect}(\frac{t-2}{T}) \cdot \text{Arect}(\frac{t+1+\tau}{T}) dt \\ &= A^2 \left( \frac{T}{2} - 1 - \tau + \frac{T}{2} - 2 \right) = A^2(T - \tau - 3)\end{aligned}$$

Η ετεροσυσχέτιση φτάνει στο μέγιστό της όταν τα δύο σήματα συμπέσουν, για  $\tau = -3$ , ενώ για  $\tau < -3$ , θα ισχύει  $-\frac{T}{2} + 2 < -\frac{T}{2} - 1 - \tau < \frac{T}{2} + 2 \Rightarrow -T - 3 < \tau < -3$ :

$$\begin{aligned}\phi_{xy}(\tau) &= \int_{-\frac{T}{2}-1-\tau}^{\frac{T}{2}+2} \text{Arect}\left(\frac{t-2}{T}\right) \text{Arect}\left(\frac{t+1+\tau}{T}\right) dt \\ &= A^2 \left( \frac{T}{2} + 2 + \frac{T}{2} + 1 + \tau \right) = A^2(T + \tau + 3)\end{aligned}$$

Άρα

$$\phi_{xy}(\tau) = \begin{cases} 0, & \tau \leq -T - 3, \quad \tau \geq T - 3 \\ A^2(T - \tau - 3), & -3 \leq \tau < T - 3 < 0, \\ A^2(T + \tau + 3), & -T - 3 < \tau < -3 \end{cases}$$



2. Το μέγιστο της αυτοσυσχέτισης ισούται με  $A^2T$ , και βρίσκεται στο  $\tau = -3$ . Για χρονική μετατόπιση του  $y(t)$  προς τα δεξιά, ίση με  $\tau = -3$ , τα δύο σήματα συμπίπτουν ακριβώς αφού πρόκειται για δύο όμοιους τετραγωνικού παλμούς οι οποίοι "απέχουν" χρονικά κατά  $|\tau| = 3$ .

### Άσκηση Δ.

1. Χρησιμοποιώντας τον ορισμό του μετασχηματισμού Fourier:

$$\begin{aligned}
 \mathcal{F}(\phi_{xy}(-\tau)) &= \int_{-\infty}^{+\infty} \phi_{xy}(-\tau) \cdot e^{-j2\pi f\tau} d\tau \\
 &= \int_{-\infty}^{+\infty} \left[ \int_{-\infty}^{+\infty} x^*(t) \cdot y(t-\tau) dt \right] e^{-j2\pi f\tau} d\tau \\
 &= \int_{-\infty}^{+\infty} x^*(t) \left[ \int_{-\infty}^{+\infty} y(t-\tau) e^{-j2\pi f\tau} d\tau \right] dt \\
 &= \int_{-\infty}^{+\infty} x^*(t) \left[ - \int_{+\infty}^{-\infty} y(t') e^{j2\pi ft'} dt' \right] e^{-j2\pi ft} dt \\
 &= \int_{-\infty}^{+\infty} x^*(t) \left[ \int_{-\infty}^{+\infty} y(t') e^{-j2\pi(-f)t'} dt' \right] e^{-j2\pi ft} dt \\
 &= \left[ \int_{-\infty}^{+\infty} x^*(t) e^{-j2\pi ft} dt \right] Y(-f) \\
 &= X^*(-f)Y(-f)
 \end{aligned}$$

Στις παραπάνω εξισώσεις έχουμε κάνει μία αλλαγή μεταβλητής, θέτοντας όπου  $t-\tau = t'$ , οπότε  $d\tau = -dt'$  και  $e^{-j2\pi f\tau} = e^{j2\pi ft'} e^{-j2\pi ft}$ .

2. Μπορούμε επίσης να χρησιμοποιήσουμε τις ιδιότητες του μετασχηματισμού Fourier σε συνδυασμό με τη σχέση ανάμεσα στην ετεροσυσχέτιση και την συνέλιξη δύο μιγαδικών σημάτων:

$$\begin{aligned}
 \phi_{xy}(\tau) &= x^*(-\tau) * y(\tau) \Rightarrow \\
 \phi_{xy}(-\tau) &= x^*(\tau) * y(-\tau) \Rightarrow \\
 \mathcal{F}(\phi_{xy}(-\tau)) &= \mathcal{F}(x^*(\tau)) \mathcal{F}(y(-\tau)) \\
 &= X^*(-f)Y(-f)
 \end{aligned}$$

ή ακόμα ότι:

$$\begin{aligned}
 \mathcal{F}(\phi_{xy}(\tau)) &= \Phi_{xy}(f) = X^*(f)Y(f) \Rightarrow \\
 \mathcal{F}(\phi_{xy}(-\tau)) &= \Phi_{xy}(-f) = X^*(-f)Y(-f)
 \end{aligned}$$

### Άσκηση Ε.

Το σήμα αποτελείται από τρία τμήματα,  $x_1(t)$ ,  $x_2(t)$ ,  $x_3(t)$ , τα οποία περιγράφονται αντίστοιχα από τις συναρτήσεις:

$$\begin{aligned}
 x_1(t) &= -\frac{A}{2}t + A, & 0 \leq t \leq 1 \\
 x_2(t) &= \frac{A}{2} \operatorname{rect}\left(\frac{t-2}{2}\right), & 1 < t \leq 3 \\
 x_3(t) &= -\frac{A}{4}t + \frac{5A}{4}, & 3 \leq t \leq 5
 \end{aligned}$$

οπότε ο μετασχηματισμός Fourier του σήματος θα είναι το άθροισμα τριών μετασχηματισμών Fourier:

$$X(f) = X_1(f) + X_2(f) + X_3(f).$$

Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε την ιδιότητα της παραγώγισης του μ. Fourier :

$$\mathcal{F}(x'_i(t)) = j2\pi f X_i(f) \Rightarrow X_i(f) = \frac{1}{j2\pi f} \mathcal{F}(x'_i(t)) \quad (1)$$

για να υπολογίσουμε τα  $X_1(f)$ ,  $X_3(f)$ , όπου:

$$\begin{aligned} x'_1(t) &= A\delta(t) - \frac{A}{2} \text{rect}(t - \frac{1}{2}) - \frac{A}{2} \delta(t - 1), & 0 \leq t \leq 1 \\ x'_3(t) &= \frac{A}{2} \delta(t - 3) - \frac{A}{4} \text{rect}(\frac{t - 4}{2}), & 3 \leq t \leq 5 \end{aligned}$$

Έχουμε :

$$\begin{aligned} \mathcal{F}(x'_1(t)) &= A - \frac{A}{2} e^{-j2\pi f/2} \text{sinc}(f) - \frac{A}{2} e^{-j2\pi f} \\ &= A - \frac{A}{2} e^{-j\pi f} \text{sinc}(f) - \frac{A}{2} e^{-j2\pi f} \\ \mathcal{F}(x'_3(t)) &= \frac{A}{2} e^{-j2\pi f \cdot 3} - \frac{A}{2} e^{-j2\pi f \cdot 4} \text{sinc}(2f) \\ &= \frac{A}{2} e^{-j6\pi f} - \frac{A}{2} e^{-j8\pi f} \text{sinc}(2f) \end{aligned}$$

οπότε

$$\begin{aligned} X_1(f) &= \frac{1}{j2\pi f} \left( A - \frac{A}{2} e^{-j\pi f} \text{sinc}(f) - \frac{A}{2} e^{-j2\pi f} \right) \\ X_2(f) &= A e^{-j2\pi 2f} \text{sinc}(2f) = A e^{-j4\pi f} \text{sinc}(2f) \\ X_3(f) &= \frac{1}{j2\pi f} \left( \frac{A}{2} e^{-j6\pi f} - \frac{A}{2} e^{-j8\pi f} \text{sinc}(2f) \right) \end{aligned}$$

και

$$\begin{aligned} X(f) &= \frac{1}{j2\pi f} \left( A - \frac{A}{2} e^{-j\pi f} \text{sinc}(f) - \frac{A}{2} e^{-j2\pi f} \right) \\ &\quad + A e^{-j4\pi f} \text{sinc}(2f) + \frac{1}{j2\pi f} \left( \frac{A}{2} e^{-j6\pi f} - \frac{A}{2} e^{-j8\pi f} \text{sinc}(2f) \right) \\ &= \frac{A}{j4\pi f} \left( 2 - e^{-j\pi f} \text{sinc}(f) - e^{-j2\pi f} + e^{-j6\pi f} - e^{-j8\pi f} \text{sinc}(2f) \right) \\ &\quad + A e^{-j4\pi f} \text{sinc}(2f) \end{aligned}$$